

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.01.1971, sp. zn. Co 303/70, ECLI:CZ:NS:1971:CO.303.1970.1

Číslo: 61/1971

Právní věta: Určuje-li posudková komise zaměstnání, které by pracovník při svém trvale zhoršeném zdravotním stavu mohl vykonávat, musí přihlížet nejen k zdravotnímu stavu, nýbrž také ke znalostem a schopnostem pracovníka.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.01.1971

Spisová značka: Co 303/70

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí, Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 20 102/1964 Sb. § 18 65/1965 Sb. § 147

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 61/1971 sb. rozh.

Určuje-li posudková komise zaměstnání, které by pracovník při svém trvale zhoršeném zdravotním stavu mohl vykonávat, musí přihlížet nejen k zdravotnímu stavu, nýbrž také ke znalostem a schopnostem pracovníka.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 11. 1. 1971, [Co 303/70](#))

Navrhovatelka pobírala invalidní důchod při pracovním úrazu, který rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze byl změněn od 16. 12. 1969 na částečný invalidní důchod při pracovním úrazu. Proti tomuto rozhodnutí podala navrhovatelka opravný prostředek, ve kterém namítala, že není práce schopna a že jí proto měl být ponechán plný invalidní důchod.

Krajský soud v Brně potvrdil uvedené rozhodnutí, když z posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení zjistil, že po zlepšení, spočívajícím ve zhojení pouřazových následků, může navrhovatelka za pomoci protézy pracovat za ulehčených podmínek a při svém zdravotním stavu je schopna zastávat práci vrátné, telefonistky a výdejkyň náradí.

V odvolání proti usnesení soudu prvního stupně namítala navrhovatelka, že její zdravotní stav byl nesprávně posouzen, že nemůže pravidelně pracovat a že doporučovaná zaměstnání nemůže

vykonávat také proto, že je řecké národnosti, špatně hovoří česky a česky psát neumí.

Nejvyšší soud ČSR usnesení krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Navrhovatelka utrpěla v roce 1966 pracovní úraz, který měl za následek amputaci levé paže v předloktí. Kromě toho podle lékařské dokumentace trpí ještě dalšími chorobami a stále se u ní projevují psychické a neurologické poúrazové následky. V lékařské dokumentaci bylo také uvedeno, že navrhovatelka špatně hovoří česky a stěžuje si, že malá schopnost dorozumět se v češtině na ni nepříznivě působí. Závěr lékařské zprávy ze dne 3. 3. 1970 vyzněl proto tak, že práce v telefonní ústředně by určitě neodpovídala schopnostem a jazykovým možnostem navrhovatelky a že i další navrhovaná zaměstnání jsou problematická vzhledem k zdravotnímu stavu navrhovatelky a předloženým ortopedickým, chirurgickým a neurologickým posudkům. Nevyznívá proto přesvědčivě posudek krajské posudkové komise sociálního zabezpečení ze dne

15. 4. 1970, který všechny tyto okolnosti přechází a dospívá k závěru, že navrhovatelka může pracovat za ulehčených podmínek jako vrátná, telefonistka nebo výdejkyňě náradí.

Určuje-li posudková komise zaměstnání, které by pracovník při svém trvale zhoršeném zdravotním stavu mohl vykonávat, musí přirozeně přihlížet nejen ke zdravotnímu stavu, nýbrž také ke znalostem a schopnostem pracovníka. Jestliže navrhovatelka špatně hovoří česky a psát česky vůbec neumí, pak nelze dospět k závěru, že by mohla konat práci telefonistky, protože tato práce vyžaduje dobrou znalost jazyka, v němž je převážná většina hovorů vedena. Obdobně je znalost jazyka zapotřebí i při práci vrátné a výdejkyňě náradí. Posudek krajské posudkové komise sociálního zabezpečení ze dne 15. 4. 1970, ze kterého soud prvního stupně ve svém rozhodnutí vycházel, nevyznívá proto přesvědčivě a nemohl tedy být spolehlivým podkladem pro posouzení uplatněného nároku.

Proto odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí. Bude povinností soudu prvního stupně, aby řízení doplnil vyžádáním nového posudku, který by přesvědčivě zhodnotil, zda navrhovatelka při svém zdravotním stavu a svých znalostech a schopnostech je vůbec schopna soustavně pracovat, a v kladném případě pak, která zaměstnání může vykonávat. Dospěje-li posudková komise k závěru, že navrhovatelka je schopna pracovat, byť i za ulehčených podmínek, popř. že z důvodu terapeutických (rehabilitačních) by bylo vhodné, aby pracovala, bude třeba projednat možnost jejího pracovního uplatnění především s podnikem, v němž pracovní úraz utrpěla a který podle ustanovení § 147 zák. práce je především povinen umožnit jí přiměřené pracovní zapojení.

Ve svém novém rozhodnutí přihlédně soud prvního stupně i k nákladům odvolacího řízení.